

Alguns dels músics que van prendre part en el Campus, en una classe de guitarra. FOTO: JOAN REVILLAS

REPORTATGE | El campus forma part del projecte de la Casa de la Jota Catalana

‘De Roquetes vinc, de Roquetes baixo’

El Poblenou del Delta ha estat l'escenari de la primera edició del Jota Campus, una escola d'estiu per aprendre com es canta, es toca i es balla la jota pròpia i tradicional de les Terres de l'Ebre

MARIBEL MILLAN

«De Roquetes vinc, de Roquetes vinc, de Roquetes baixo; agulles de cap, agulles de cap, agulles de ganxo...» Aquests versos d'una coneguda cançó ebrenc s'han pogut escoltar aquesta setmana per tots els racons del Poblenou del Delta, seu de la primera edició del Jota Campus.

Aquesta escola d'estiu forma part de la Xarxa de Campus de Cultura Popular de Catalunya i sorgeix a iniciativa del grup Quico el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries, com a tret de sortida al projecte de la Casa de la Jota Catalana, pensat per posar en valor la música i dansa tradicionals i pròpies de les Terres de l'Ebre.

Un total de 35 persones d'arreu dels Països Catalans, des del Pirineu fins a Llíria, han pres part en aquest peculiar campus, que ha omplert de música el petit poble situat al cor del delta de l'Ebre.

Els alumnes han pogut aprendre a cantar i improvisar la jota, a tocar-la amb les més diverses formacions i instruments (des de la dolçaina i el tabal fins als instruments de corda i vent propis dels grups de rondalla) i també a ballar-la tal com mana la tradició. Entre els professors hi ha els mateixos membres dels 'Quicos', a més de Carme Balagué o Pau Puig del grup Saragatona, entre altres.

Amés de les classes teòriques, els alumnes han pres part en tallers i també han pogut gaudir d'actuacions i sortides, com la

Practicant el ball de la jota dins de l'església del Poblenou. FOTO: JOAN REVILLAS

Classe de cantar jota, a càrrec d'Artur Gaya. FOTO: JOAN REVILLAS

que van fer a Sant Carles de la Ràpita per participar en el certamen de rondalla de les festes majors. «Tots es van animar a cantar en públic i a improvisar, comenta Artur Gaya», membre dels

Quicos i mestre de cant del Jota Campus.

En aquest àmbit, un dels principals reptes ha estat aprendre a improvisar, tal com feien cantadors de jota molt recordats del

La jota del Diari

Avui la gent del 'Diari' ha fet un bonic viatge ha vingut al Jota Campus a 'fer-mos' un reportatge

Artur Gaya Quico el Cèlio

territori, com Lo Canaler, Lo Teixidó o Caragol, entre altres. «La improvisació de versos no és fàcil, però ens han ensenyat una sèrie de trucs i tècniques que faciliten la feina», comenta un dels

alumnes, el valencià Pep Ibáñez.

Artur Gaya mostra com l'experiència permet versar amb agilitat sobre temes sorgits al moment, dedicant una estrofa al *Diari*: «Avui la gent del *Diari* ha fet un bonic viatge, ha vingut al Jota Campus, a fer-mos un reportatge», canta davant dels seus alumnes, els quals de seguida el segueixen amb la tonada.

Altres territoris

L'ensenyament del Jota Campus no s'ha limitat a la jota cantada i la jota ballada ebrencs, sinó que s'ha fet un repàs també de la que es manté viva en altres territoris veïns, des de l'Aragó fins a Mallorca.

Gemma Ortega ha estat alumna del Campus en la modalitat de dansa. És veïna dels Guiamets, al Priorat, on la jota es ballava fa només uns seixanta anys. «Ara, s'ha perdut», comenta Carme Balagué, la seva professora, li ha ensenyat allò bàsic perquè, «quan senti qualsevol jota, pugui sortir a la plaça a ballar-la». «Els passos bàsics són senzills, però fer-ho bé ja és més difícil», assegura.

Els organitzadors estan molt satisfets de la resposta d'aquesta primera edició del Jota Campus i ja pensen en la següent. L'objectiu és consolidar el projecte d'escola d'estiu i també el de la Casa de la Jota. «Les Terres de l'Ebre som un territori cruïlla de la jota, que abasta des de l'Aragó fins a Catalunya, el País Valencià i les Balears, i ho hem de potenciar», afirma Gaya.